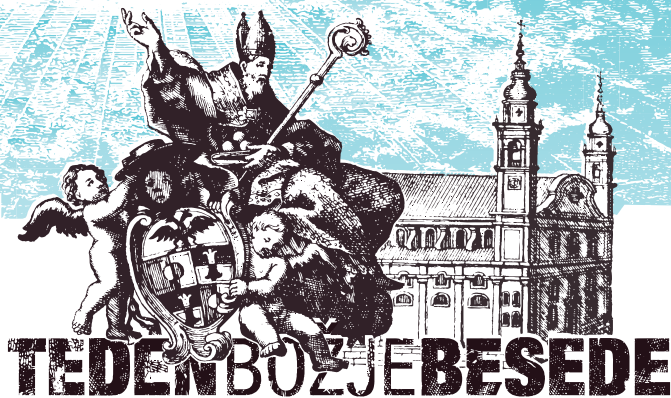

6. 9. 2026–13. 9. 2026 * LVI * 2358

ŽUPNIJSKI LIST STOLNE ŽUPNIJE

~ Ljubljana Sv. Nikolaj ~

23. NEDELJA MED LETOM, ANGELSKA

Ljubezen in hvaležnost smo vedno dolžni Bogu, pa tudi mnogim ljudem. Zanimivo je, kako se besede evangelija ujemajo z mislimi prerokov. Ezekiel čuti kot sveto dolžnost, da opozori svojega otroka in rojaka, pa tudi vladarja, ko zgrešeno ravna. Ker mu ni vseeno, ker zanj čuti odgovornost. To je zadeva pravičnosti in resnice, preroški poklic. Saj bo zato skoraj gotovo trpel, a spolnil bo poslanstvo, imel bo mir vesti. Le pravi način mora izbrati. In Pavel ima isto spoznanje, le da zahtevo po pravičnosti povzdigne v ljubezen. In Jezus potrjuje to pravico in dolžnost. Ena najtežjih stvari je sprejemati kritiko, veliko bolj krivično, vendar tudi pravično. Občutljivi smo na to, kaj mislijo ljudje o nas; zato z nasmehom sprejemamo pohvale, kritiko pa s sklonjenim obrazom in skesanostjo, lahko tudi v jezi s stisnjenimi zobmi. Kdor pa kritiko nepričakovano ali celo smeje se poslušati, je že povsem izgubil čut za poštenje. Tudi to večkrat slišimo in gledamo. Sprejemanje kritike zahteva zrelost v presojanju tako sebe kot drugih. Kdor sebe prav lju-

bi, bo znal enako ljubiti tudi druge, in kdor sebe prav presoja, bo znal tudi druge. Zato se učimo najprej pometati pred svojim pragom. Tudi to je stvar ljubezni do sebe. Kritika tudi preizkuša našo ponižnost, ki je v bistvu priklon pred resnico, kajti kritika prizadene naš ponos, ki nam bo branil priznati svoje slabosti, če ni zdrav. Jezus vidi globlje, in ko govori o tem, dodaja še motiv, ki je posebej dragocen. Med dvema, ki se znata obzirno spoštljivo pogovarjati tudi o svojih slabostih, se bodo razvili zaupanje, obzirnost in spoštovanje. To pa je edinost, ki naj bi nastajala med možem in ženo, med pravimi prijatelji, v Cerkvi, najprej pa med menoj in Bogom. Ko mu priznavam svoje grehe in slabosti, se moj odnos do njega poglobi, pa tudi njegov do mene se lahko razširi. Lahko mi zaupa večje skrivnosti in odgovornosti, pa tudi križe, včasih tudi za reševanje drugih. Zato temu zakramentu tudi pravimo, da je zakrament sprave. Je res sprava z Bogom in s seboj za mir z vsemi ljudmi.

Anton Slabe

DOKUMENTI DRUGEGA VATIKANSKEGA KONCILA –

III. konstitucija o svetem bogoslužju *Sacrosanctum Concilium*.

4. Evharistična skrivnost – iz katehez papeža Leona XIV.

Takoj po opisu Jezusove zadnje večerje konstitucija o bogoslužju spregovori o evharistiji. Zbrati se ob Gospodovi mizi za kristjane namreč pomeni »oblikovati se z Božjo besedo, okrepčati se ob mizi Gospodovega Telesa in se Bogu zahvaljevati« (SC, 48). S tem

ko ga prejmemo v Njegovi besedi in evharistiji, postanemo to, kar prejmemo. Postanemo Telo, katerega Glava je vstali Kristus, ki sedi na Očetovi desnici in nam pripravlja prostor v nebesih: evharistija je torej zakrament kraljestva, ki prihaja. Je Kruh na poti, ki nas vodi v nebeško domovino, vse do blaženega dne, ki bo »Bog vse v vsem«.

Bogoslužni zbor prinaša daritev »ne le po duhovnikovih rokah, ampak združen z njim« (SC, 48). S tega vidika je za kristjane evharistija oblika duhovne žrtve, saj je pot združitve z Bogom in med seboj. Z udeležbo pri njej se učimo »darovati sami sebe in po Kristusu biti vsak dan bolj použiti v enost z Bogom in med seboj« (SC, 48). Tako nas evharistija s tem, ko nas združuje s Kristusom, uči sprejemati življenjski slog samega Gospoda Jezusa, ki ga zaznamuje zastojno darovanje sebe. Ta daritev nas torej uvaža v dinamiko enosti, ki nam ponuja močan protistrup proti vzrokom razdora, ki spodkopavajo naš svet, naše

skupnosti, naše družine, naše srce (prim. SC, 47).

Ko se udeležujemo evharistije, smo povabljeni, da poslušamo Božjo besedo in se hranimo pri Gospodovi mizi, kjer se On daruje Očetu. Ta dva dela maše, besedno in evharistično bogoslužje, »sta tako tesno povezana, da tvorita eno samo bogoslužno dejanje« (SC, 56).

V zvezi z Besedo je treba poudariti, da ne gre zgolj za pridobivanje intelektualnega znanja o Svetem pismu, ampak za to, da prejmemo »živo in dejavno« Besedo, ki jo Bog namenja vsem skupaj in obenem vsakemu posebej; Besedo, ki nas skupaj z evharističnim kruhom hrani in neguje ter nas vodi od grešnega propada k novemu življenju v Kristusu. »Evharistija nas odpira za razumevanje Svetega pisma, tako kot Sveto pismo osvetljuje in razlaga evharistično skrivnost.«

Drugi vatikanski koncil je pozval, »naj se bolj na široko odprejo zakladi Svetega pisma, da bo tako verni-

kom miza Božje besede pripravljena v večjem izobilju» (SC, 51). Liturgična reforma je to zahtevo spremenila v zaklad, ki je lekcionar, knjiga, ki zbira vsa svetopisemska berila za liturgična obhajanja. Ta širina je bila zajeta iz najčistejšega vira živega izročila, ki združuje »zvestobo izročilu« z »odprtostjo za upravičen napredek« (SC, 23).

Začetek drugega poglavja konstitucije o bogoslužju je prepleten s sklicevanjem na veliko reko izročila, ki teče od cerkvenih očetov do nas. Navajam: »Naš Odrešenik je pri zadnji večerji, tisto noč, ko je bil izdan,

postavil evharistično daritev svojega telesa in svoje krvi, da bi s tem daritev na križu mogla trajati skozi vse čase, do njegovega ponovnega prihoda, in da bi tako svoji ljubljeni nevesti Cerkvi, zaupal spomin svoje smrti in svojega vstajenja: zakrament ljubezni, znamenje enosti, vez dejavne ljubezni, velikonočno gostijo, v kateri se prejema Kristus, duša se napolnjuje z milostjo in nam je dano poročstvo prihodnje slave« (SC, 47).

Z vero črpajmo iz tega vira božanskega življenja in se pustimo preoblikovati skrivnosti, ki jo obhajamo.

NOVO PASTORALNO LETO – nov začetek, novi izzivi

Z novim šolskim letom vsako leto sovpadе tudi novo pastoralno leto po naših župnijah, ko se zopet začenjajo verouk, delo z mladimi, zakonci in različnimi drugimi skupinami. Načrtujejo se različni župnijski dogodki, srečanja in slovesnosti. Naša stolna župnija je v tem pogledu precej drugačna od večine drugih, saj pravega župnijskega občestva v »klasičnem« pomenu ni. Velika večina rednih obiskovalcev stolnice je namreč vključena v župnijsko dogajanje po drugih župnijah, v stolnici pa v glavnem sestavljajo različna »oltarna občestva«. Kljub temu pa je med njimi tudi kar nekaj zavzetih sodelavcev: bralcev, pomočnikov pri bogoslužju, članov ŽPS in tistih, ki skrbijo za lepoto in urejenost stolnice. Tu ste vedno dobrodošli tudi drugi, ki bi se želeli vključiti in pomagati po svojih močeh, zlasti bralci, morda kakšen ministrant ali pa kdo, ki bi bil pripravljen čistiti cerkev ob torkih. Z veseljem vas bomo sprejeli!

Urniki svetih maš. Ena vedno težjih stvari za župnika je skrb za lepo in redno bogoslužje v stolnici. Vsi na-

mreč opazate, da se stolni »zbor« duhovnikov vedno bolj krči in stara. Zato sem hvaležen vsem tistim, ki razumete, da ne more več vse biti, kot je bilo »od vekomaj«, in so potrebne občasne spremembe. Najbolj boleče za marsikoga je prav ukinjanje maš, ki se mu ne moremo izogniti. Kolikor morem, se temu izogibam, a zavedati se je treba, da trenutno drugače ne gre.

Glede tedenskih svetih maš je trenutno tako, da od velike noči ni več jutranje svete maše ob 6.00. Prav tako tudi ob prvih sobotah ne bo več svete maše ob 16.00. Ob nedeljah je spet sveta maša ob 12.30, vendar pa bo kmalu tudi to treba ukiniti. Prav tako ne bo več nedeljske pobožnosti ob 15.30, saj je k njej prihajalo vse manj ljudi.

Vse stolniške duhovnike vam priporočam v molitev, še posebej gospoda prošta, ki zaradi težav z nogami že nekaj časa ne more več prihajati v stolnico. Naj mu Gospod nakloni potrebnega zdravja.

Spovedovanje. Posledično s pomanjkanjem duhovnikov je tudi spovednikov vedno manj. Ko se nam bo uspelo dogovoriti, kdo in kdaj bo lahko še redno spovedoval, bomo objavili tudi nov urnik spovedovanja.

Katehumenat. V dekaniji je kar nekaj župnij, ki organizirajo pripravo na zakramente za odrasle. Tisti, ki bi želeli prejeti zakramente uvajanja za odrasle, se lahko pozanimajte pri frančiškanih na Tromostovju, v Trnovem, na Žalah in morda še kje. Sprotna obvestila o tem so na oglasni deski.

Župnijsko romanje. Konec oktobra smo želeli organizirati romanje v Bari, kjer počivajo zemeljski ostanki

zavetnika naše stolnice, sv. Nikolaja. Zaradi premajhnega števila prijaviteljnih tega ne bo, morda pa bo za to priložnost kdaj ob primernejšem času.

GODOVI IN PRAZNIKI

- **Nedelja, 6. 9.: 23. nedelja med letom, angelska**
- **Ponedeljek, 7. 9.: sv. Marko Križevčan, mučenec.**
- **Torek, 8. 9.: Rojstvo Device Marije** – mali šmaren. Svete maše bodo po delavniškem redu.
- **Sreda, 9. 9.: sv. Peter Klaver, jezuit, misijonar.**
- **Četrtek, 10. 9.: sv. Nikolaj Tolentinski, spokornik.**
- **Petek, 11. 9.: sv. Prot in Hijacint, mučenca.**
- **Sobota, 12. 9.: Marijino ime.**
- **Nedelja, 13. 9.: 24. nedelja med letom.**

SKUPNA MOLITEV V STOLNICI

VSAK DAN: 8.30 in 18.00: rožni venec

NEDELJA: 15.30: molitev pred izpostavljenim Najsvetejšim

PRVI ČETRTEK: po večerni maši molitev v čast svetemu Jožefu

PRVI PETEK: 8.30: molitev pred izpostavljenim Najsvetejšim
15.00: ura Božjega usmiljenja

PRVA SOBOTA: 8.30: molitev pred izpostavljenim Najsvetejšim

URNIK SVETIH MAŠ

DELAVNIKI:

7.00, 8.00, 9.00, 10.30, 18.30

OB PRVIH SOBOTAH, PRVIH PETKIH IN OB NEKATERIH PRAZNIKI: tudi ob 16.00

NEDELJE:

6.30, 8.00, 9.00, 10.30, 11.30, 12.30, 16.00, 18.30

TBB – stolniška oznanila
izdaja Stolni župnijski urad.
Dolničarjeva 1, Ljubljana.

Odgovarja: Roman Starc, župnik.
roman.starc@rkc.si / 041/746 354

Informacije dobite tudi
na spletnem naslovu:
<https://stolnica.si>